

31993L0076

L 237/28

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

22.9.1993

DIREKTIVA SVETA 93/76/EGS**z dne 13. septembra 1993****o omejitvi emisij ogljikovega dioksida z izboljšanjem učinkovite rabe energije (SAVE)**

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 130s in 235 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je Svet s svojo resolucijo z dne 16. septembra 1986 ⁽⁴⁾ postavil nove cilje Skupnosti v energetske politiki za 1995 in konvergenco politik držav članic;

ker se je Svet ministrov za okolje in energijo na svojem sestanku dne 29. oktobra 1990 dogovoril, da so Skupnost in države članice, ob predpostavki, da so druge vodilne države prevzele podobne obveznosti in ob priznavanju ciljev za ohranitev in zmanjšanje emisij do različnih datumov, ki so jih opredelile številne države članice, pripravljene sprejeti ukrepe za ohranitev skupnih emisij ogljikovega dioksida v celotni Skupnosti do leta 2000 na ravni iz leta 1999; ker je bilo tudi dogovorjeno, da so države z izhodiščno relativno nizko ravnijo porabe energije in zato nizkimi emisijami, merjene po prebivalcu ali na kakšni drugi osnovi, glede ogljikovega dioksida upravičene do ciljev in/ali strategij, ki ustrezajo njihovemu gospodarskemu in socialnemu razvoju pri čemer izboljšujejo učinkovito rabo energije gospodarskih dejavnosti;

ker je z Odločbo 91/565/EGS, Svet sprejel program SAVE za pospeševanje učinkovite rabe energije v Skupnosti ⁽⁵⁾;

ker člen 130r Pogodbe določa, da je cilj ukrepa Skupnosti v zvezi z okoljem zagotoviti preudarno in racionalno rabo naravnih

virov; ker ti naravni viri vključujejo naftne proizvode, zemeljski plin in trdna goriva, ki so bistveni viri energije in tudi vodilni viri emisij ogljikovega dioksida;

ker se je glede na to, da Pogodba drugje ne določa pooblastil, ki bi pravno uredila energetske vidike programov, določenih v tej direktivi, treba sklicevati na člen 235 Pogodbe;

ker gre 40 % končne porabe energije v Skupnosti na račun stanovanjskih in terciarnih sektorjev, ki se širijo in je to trend, ki bo povečal porabo energije in torej tudi njihove emisije ogljikovega dioksida;

ker je cilj te direktive ohraniti kakovost okolja in zagotoviti preudarno in racionalno rabo naravnih virov, kar spada v neizključno pristojnost Skupnosti;

ker je potrebno skupno prizadevanje vseh držav članic, ki zajema ukrepe na ravni Skupnosti, da se omejijo emisije ogljikovega dioksida in pospeši racionalna raba energije;

ker je potrebno, da države članice po načelu subsidiarnosti določijo ukrepe na osnovi možnih izboljšav pri učinkoviti rabi energije, gospodarnosti, tehnični izvedljivosti in vplivih na okolje;

ker bo z zagotavljanjem objektivnih informacij o energetskih značilnostih stavb, energetske certificiranje pomagalo izboljšati preglednost trga nepremičnin in spodbudilo naložbe v prihranke energije;

ker bo zaračunavanje stroškov za ogrevanje, klimatizacijo in toplo vodo stanovalcem stavb, preračunano v ustreznem razmerju, na osnovi dejanske porabe, prispevalo k prihrankom energije v stanovanjskem sektorju; ker je zaželeno, da se stanovalcem takih stavb omogoči uravnavanje svoje lastne porabe toplote, hladu in tople vode; ker sta priporočila in resolucije, ki jih je sprejel Svet o zaračunavanju stroškov za ogrevanje in toplo vodo ⁽⁶⁾, uporabili samo dve državi članici; ker se znaten delež stroškov za ogrevanje, klimatizacijo in toplo vodo še vedno zaračunava na podlagi drugih dejavnikov in ne na podlagi porabe energije;

⁽¹⁾ UL C 179, 16.7.1992, str. 8.

⁽²⁾ UL C 176, 28.6.1993.

⁽³⁾ UL C 19, 25.1.1993, str. 134.

⁽⁴⁾ UL C 241, 25.9.1986, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 307, 8.11.1991, str. 34.

⁽⁶⁾ Priporočilo 76/493/EGS (UL L 140, 28.5.1976, str. 12).
Priporočilo 77/712/EGS (UL L 295, 18.11.1977, str. 1).
Resolucija z dne 9.6.1980 (UL C 149, 18.6.1980, str. 3).
Resolucija z dne 15.1.1985 (UL C 20, 22.1.1985, str. 1).

ker so potrebni novi načini finančne podpore za pospeševanje naložb v prihranke energije v javnem sektorju; ker naj bi, ob upoštevanju slednjega, države članice dovolile in v celoti izkoristile možnosti, ki jim jih ponuja financiranje s strani tretjih;

ker bodo stavbe vplivale na dolgoročno porabo energije; ker naj bi bile nove stavbe opremljene z učinkovito toplotno izolacijo glede na lokalno podnebje; ker to velja tudi za stavbe organov oblasti, če naj bi organi oblasti bili vzgled pri upoštevanju okoljskih in energetskih dejavnikov;

ker redno vzdrževanje kotlov prispeva k ohranjanju njihovega pravilnega prilagajanja skladno s specifikacijo proizvoda in na ta način k optimalni zmogljivosti z okoljskega in energetskega vidika;

ker je gospodarska panoga običajno pripravljena bolj učinkovito uporabljati energijo za doseganje svojih lastnih gospodarskih ciljev; ker naj bi energetske preglede, zlasti v podjetjih z visoko porabo energije, pospeševali z namenom znatnega izboljšanja učinkovite rabe energije v tem sektorju;

ker bo izboljšanje učinkovite rabe energije v vseh regijah Skupnosti okrepilo gospodarsko in socialno kohezijo v Skupnosti, kakor je predvideno v členu 130a Pogodbe,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen te direktive je, da države članice dosežejo omejitve emisij ogljikovega dioksida z izboljšanjem učinkovite rabe energije, zlasti s pripravo in izvajanjem programov na naslednjih področjih.

- energetske certifikacije stavb,
- zaračunavanje stroškov za ogrevanje, klimatizacijo in toplo vodo na podlagi dejanske porabe,
- financiranje naložb za učinkovito rabo energije v javnem sektorju s strani tretjih,
- toplotna izolacija novih stavb,
- redni inšpekcijski pregledi kotlov,
- energetske preglede v podjetjih z visoko porabo energije.

Programi lahko vključujejo zakone, druge predpise, gospodarske in upravne instrumente, informacije, izobraževanje in prostovoljne sporazume, katerih učinek se lahko objektivno oceni.

Člen 2

Države članice pripravijo in izvajajo programe o energetskem certificiranju stavb. Energetske certifikacije stavb, ki vključuje opis njihovih energetskih značilnosti, morajo zagotoviti informacije o učinkoviti rabi energije v stavbah za potencialne uporabnike.

Kjer je to primerno, lahko certificiranje vključuje tudi možnosti za izboljšanje teh energetskih značilnosti.

Člen 3

Države članice pripravijo in izvajajo programe o zaračunavanju stroškov za ogrevanje, klimatizacijo in toplo vodo sorazmerno z dejansko porabo. Ti programi omogočijo, da se strošek teh storitev razdeli med uporabnike celotne stavbe ali dela stavbe, na podlagi količin toplote, hladu in tople vode, ki jo porabi vsak stanovalec. To velja za stavbe ali dele stavb, ki imajo skupno ogrevanje, klimatizacijo ali instalacijo za toplo vodo. Stanovalec takšnih stavb je treba omogočiti uravnavanje svoje lastne porabe toplote, hladu ali tople vode.

Člen 4

Države članice pripravijo in izvajajo programe, ki dovoljujejo financiranje naložb za učinkovito rabo energije v javnem sektorju s strani tretjih.

V tej direktivi „financiranje s strani tretjih“ pomeni zagotavljanje celote: pregledov, gradnje, obratovanja, vzdrževanja in finančnih vlaganj v energetske učinkovite naložbe s povrnitvijo vloženih sredstev, v celoti ali deloma, iz doseženih prihrankov energije.

Člen 5

Države članice pripravijo in izvajajo programe tako, da so nove stavbe opremljene s trajno izvedeno učinkovito toplotno izolacijo, na podlagi standardov, ki so jih določile države članice, ob upoštevanju podnebnih razmer ali podnebnih območij in namembnosti stavbe.

Člen 6

Države članice pripravijo in izvajajo programe o rednih inšpekcijskih pregledih naprav za ogrevanje, ki imajo nazivno toplotno moč večjo od 15 kW, da bi izboljšali obratovalne razmere glede na porabo energije in omejili emisije ogljikovega dioksida.

Člen 7

Države članice pripravijo in izvajajo programe s ciljem pospeševati redno izvajanje energetskih pregledov v podjetjih industrijskih panog, ki imajo visoko porabo energije, da se izboljša učinkovita raba energije in omejijo emisije ogljikovega dioksida in lahko postavijo podobne zahteve za druga podjetja z visoko porabo energije.

Člen 8

Države članice določijo obseg programov iz členov od 1 do 7 na podlagi možnih izboljšav pri učinkoviti rabi energije, gospodarnosti, tehnični izvedljivosti in vplivih na okolje.

Člen 9

Države članice vsake dve leti poročajo Komisiji o rezultatih ukrepov, sprejetih za izvajanje programov iz te direktive. Pri tem obvestijo Komisijo o izbirah, ki so jih naredile v zvezi s svojim paketom ukrepov. Poleg tega na zahtevo Komisije utemeljijo vsebino programov ob upoštevanju člena 8.

Pri obravnavanju poročil držav članic Komisiji pomaga svetovalni odbor iz Odločbe 91/565/EGS, pri čemer se upošteva postopek iz člena 6 te odločbe.

Člen 10

1. Države članice čimprej sprejmejo zakone in druge predpise ter/ali druge ukrepe iz člena 1, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje pa do 31. decembra 1994. Države članice morajo sprejeti vse potrebne določbe, ki jim bodo omogočile izpolniti cilje te direktive.

Države članice se v sprejetih zakonih ali predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice. To se uporablja po analogiji za programe, ki so preneseni v drugačni obliki.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje in/ali drugih ukrepov iz člena 1, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 11

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. septembra 1993

Za Svet

Predsednik

Ph. MAYSTADT